

Et Mindretal (Sad) finder Anledning til at udtale, at den omhandlede Omløben med uldne og linneede Varer aabenbart medfører forskjellige mislige Forhold. Mindretallet skjønner ogsaa, at under Nutidens udviklede Samfærdsels og Omsætnings-Tilstande kan Netten til denne Omløben ikke være af nogen større Betydning for de paagjældende Egne. Da Mindretallet imidlertid er overbevist om, at et Forsøg paa at forandre de herhen hørende Lovbestemmelser vilde, efter forskellige nu foreliggende Omstændigheder, føre til, at den ved Loven af 29de December 1857 indførte Næringsordning i mange Punkter kom paa Dagsordenen, og da man med Flertallet er enig i, at dette for Eiden ikke kan være ønskeligt, slutter man sig af Hensyn hertil til den Tanke, at der indtil videre ikke gennem Lovgivningen røres ved Sagen.

14. Andragende fra forhenværende Detailhandler Johan Sørensen om en nærmere Underfølgelse af den Medfart, Andrageren har lidt fra en forhenværende Herredsfoged i Herre Herred, indbragt den 14de Marts 1879 ved Folketingsmanden for Veile Amts 5te Valgkreds (H. Sørensen).

Dette Andragende er tilbagetaget af Indbringeren.

15. Andragende fra den danske Kolonisationsforening af 1879 om en Understøttelse til Fremme af Foreningens Formaal, indbragt den 28de April 1879 ved Folketingsmanden for Veile Amts 3die Valgkreds (Lh. Nielsen).

Ifølge Andragendet blev den ovenfor betegnede Forening dannet paa en den 15de Februar 1879 i Kjøbenhavn afholdt Generalforsamling. Med Andragendet følger nogle Exemplarer af Foreningens Love, hvori dennes Formaal betegnes saaledes: „Foreningens Formaal er, efter Korrespondance med de Stater, hvortil Emigrationen fører, at danne en Koloni i den Stat, som ved Underfølgelse og Underhandling frembyder de bedste Betingelser for sammes Anlæg og Fremgang, for derved at aabne de Besiddelsesløse Udgang til selvstændigt Arbejde og Erhverv. Foreningen agter endvidere ved belærende Foredrag, Blade og Tidsskrifter at give veiledende Oplysninger angaaende Emigrationen i Almindelighed og Kolonisationen i Særdeleshed.“ Af Lovene ses fremdeles, at Foreningens Medlemmer, der ifølge Andragendet udgjøre henved 100, ved Indtrædelsen erlægge 25 Ore i Indskud og 25 Ore maanedlig, som tilfalde Emigrationsfonden, der „skal anvendes til Sagens Fremme ifølge Foreningens Bestemmelse.“ Foreningen tror ifølge Andragendet med Held at kunne virke til, at søge at lede Udvandrerstrømmen i en rigtig Retning, og herved til Udvandrerens Lær at kunne modvirke de formentlige Ulemper, der bl. A. flyde af, at „Bedeelsen af Emigrationen her tillands hidtil“ har „saa godt som ubelukkende været henvist til privat Virksomhed.“ Det hedder i Andragendet, at Andragerne tænke sig, at Regjeringen „kan yde Foreningen Bistand paa følgende Maader: 1) derved at Regjeringen, naar Foreningen forelægger den en vel anlagt Plan for en bestemt Emigration, gennem sine Repræsentanter i de paagjældende Lande skaffer Foreningen de autentiske Oplysninger, som den i Anledning af Emigrationen maatte ønske om Forholdene i de Lande, hvorigjennem og navnlig hvorhen Udvandringen rettes, og 2) ved at Staten yder Foreningen en aarlig Understøttelse for at sætte den istand til ved Skrifter, Foredrag og Agenter at udbrede sin Virksomhed, saavelsom til i enkelte Tilfælde at sende Agenter eller yde direkte Hjælp til Mænd, der kunne antages særlig at egne sig til at staa i Spidsen for og lede en større Kolonisation.“ Andragendet slutter med „at ansøge om, at den høie Regjering vil tilfige Foreningen sin Bistand til dens Formaaals Fremme.“

Da den først nyligt dannede Forening endnu ikke er naaet til at forelægge den i Andragendets Post 1 nævnte Plan til en Emigration, favner Udvalgets Flertal Udvalget med Undertagelse af Lh. Nielsen, uden iøvrigt herved at ville foregribe Bedømmelsen af Foreningens Formaal og de Midler, med hvilke dette tænkes tilstræbt, et tilstrækkeligt Grundlag til at udtale sig herom, og gjør ingen Indstilling. Et Mindretal (Lh. Nielsen) tror, at navnlig Post 1 i Andragendet fortjener en nærmere Overveielse, og foreslaar det derfor henvist til Udenrigsministeren.

Et Mindretal (Sad) formener, at det vilde være urigtigt af Staten at lægge Hindringer veien for den frie Udvandring, men man formener ogsaa, at det efter Forholdene heri Landet og